

Čís. 16700.

Společenstva výrobní a hospodářská (zák. č. 70/1873 ř. z.).

Ti, kteří byli zvoleni na valné hromadě společenstva členy představenstva a dozorčí rady a zapsáni do rejstříku společenstev, jsou podle § 6 zák. č. 100/1931 Sb. z. a n. účastníky řízení, týkajícího se zrušení valné hromady a výmazu jejich funkcí z rejstříku, a jsou oprávněni podávat v té příčině vlastním jménem opravné prostředky.

(Rozh. ze dne 10. února 1938, R I 1501/37.)

Na valné hromadě stavebního družstva »P.«, zapsaného společenstva s ručením omezeným v H. K., konané dne 21. února 1936, byli Čeněk B., Karel B., Jindřich H., Václav I., Josef T. a ing Bohumil V. zvoleni za členy představenstva resp. dozorčí rady řečeného společenstva a zapsáni do společenstevního rejstříku. Na rekurs členů dřívějšího představenstva rekursní soud zrušil uvedenou valnou hromadu, prohlásil, že se usnesení na ní učiněná neberou na vědomí, a nařídil, aby byly po právní moci zrušujícího usnesení vymazány zápisy v rejstříku společenstev, provedené podle výsledků zrušené valné hromady, a aby byla svolána nová valná hromada. Proti tomuto usnesení podali výše jmenovaní funkcionáři dovolací rekurs, jež rekursní soud odmítl proto, že stěžovatelé nejsou účastníky řízení a že tudíž nejsou oprávněni k rekursu.

Nejvyšší soud přijal dovolací rekurs stěžovatelů na soud a uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e h:

Stěžovatelé odporují usnesení rekursního soudu, pokud jejich revisní rekurs, podaný proti usnesení vrchního soudu v P. ze dne 30. září 1937, č. j. R VII 780/37-1, byl odmítnut pro nezákonnost, majíce za to, že rekursní soud neprávem jim upírá oprávnění k stížnosti, poněvadž jako zvolení členové představenstva a dozorčí rady byli dotčeni ve svých právech a jako členové družstva mají zájem na tom, aby v družstvu zavládly pořádané poměry.

Rekurs jest odůvodněn, poněvadž stěžovatele jest v řízení, o němž jde, pokládati za účastníky ve smyslu § 6 zák. č. 100/1931 Sb. z. a n. Byliť jako členové družstva zvoleni na valné hromadě dne 21. února 1936 za funkcionáře a byli také, pokud byli zvoleni za členy představenstva, zapsáni do společenstevního rejstříku podle usnesení ze dne 25. února 1936 na základě opovědi, kterou ovšem podal oprávněný zástupce družstva vládní komisař Dr. František Š., kteroužto opověď zvolení členové představenstva, ohlašující provedení valné hromady a žádající o zápis do rejstříku, také podepsali. Zvolením funkcionářů a zápisem do rejstříku

vzešla zvoleným funkcionářům určitá práva podle §§ 4 až 12 stanov a §§ 15 až 18 druž. zák., a zároveň i povinnosti podle §§ 19 až 23 téhož zákona.

Bylo-li pak pořadem instančním usnesením rekursního soudu ze dne 30. září 1937 rozhodnuto, že se valná hromada ze dne 21. února 1936 zrušuje, že se usnesení na ní učiněná neberou na vědomí a že po právní moci mají býti vymazány zápisy na jejím podkladě učiněné a vládní komisař má svolati novou valnou hromadu, byla tím přímo dotčena práva zvolených funkcionářů a nelze pochybovati o jejich právním zájmu, aby soud učinil rozhodnutí o tom, zda jsou platně zvoleni a zda mají nadále zůstat zapsáni v rejstříku jako členové představenstva.

Přísluší jim proto jako účastníkům ve smyslu § 6 zák. č. 100/1931 Sb. z. a n. právo vznéstí dovolací rekurs proti usnesení rekursního soudu ze dne 30. září 1937. Pokud rekursní soud vycházejí z jiného právního názoru, dovolací rekurs odmítl, neposoudil věc správně a bylo proto jeho odmítací usnesení změnit tak, že se dovolací rekurs na soud přijímá.

Čís. 16701.

Pojem nemajetnosti podle § 143 obč. zák.

Za nemajetného ve smyslu uvedeného ustanovení jest pokládati nejen toho, kdo nemůže své dítě vyživovati, t. j. kdo není s to, aby bez ohrožení své vlastní výživy plnil výživné, nebo kdo jest vůbec nezpůsobilý nebo nedostatečně způsobilý k výdělečné činnosti, ale i toho, kdo přes to, že je způsobilý k výdělku, živiti je nechce, t. j. kdo se splnění zákonné vyživovací povinnosti protiprávně vyhýbá, takže u něho nejsou ve skutečnosti po ruce prostředky k ukojení výživy dítěte a dítě jest pro nemajetnost a nedostatečnou výdělečnou způsobilost jeho matky vydáno nouzi.

(Rozh. ze dne 10. února 1938, R I 1642/37.)

Srov. rozh. 2220, 9588 Sb. n. s.

Ježto se manželský otec nezletilého Otty R., narozeného dne 24. ledna 1932, po opuštění společné domácnosti nestaral ani o manželku ani o dítě, přes to, že mu bylo uloženo pravoplatným usnesením ze dne 29. října 1935 placení výživného na dítě 100 Kč měsíčně a že na něho byla vedena jak exekuce na svršky, tak exekuce na plat, a ježto i matka dítěte není s to, aby sama plnila se své strany výživné dítěti, navrhl kolisní opatrovník dítěte, aby bylo uloženo plnění výživného dítěti otcovskému dědovi Ottu R., který jest vlastníkem výnosných nemovitostí. Soud první stolice uložil otcovskému dědovi placení výživného 100 Kč měsíčně ode dne podání návrhu do 1. prosince 1941. Rekursní soud zamítl návrh.

Nejvyšší soud obnovil usnesení soudu první stolice.